

Сланкамену, Земуну и другим местима неће имати миран сан, док се не преселе, јер ми српске избеглице из Загреба, Ријеке, Вараждина и других хрватских места морамо удомити, морамо им наћи кров над главом и морамо им надокнадити ону штету, коју су претрпели када су истеривани из својих домова.

АНТУН СКЕНДЕРОВИЋ:

Ви себе желите представити као великог правника, а ја не могу оцјенити ваше знање, нисам правник, али се надам да има ту правника који се у то разумеју. Међутим, ја сам сигуран у једно: да је против основног природног права да се људи истјерују са својих огњишта. То је мени природно и логично и ако је нека правна држава, онда мислим да то треба осигурати. (Гласови: што се не противите Туђману?)

Молим вас лијепо, ми живимо у Републици Србији и ово је држава чије законе ми признајемо. То право реторзије можда је постојало некада, али ја сам увјерен да у данашње време има неко право које је старије од тог права и да то не може бити прихваћено. Али, ако ова Скупштина то прихваћа, ја бих молио да се изјасни, то је врло деликатно питање. А што ви нас оптужујете, ми смо онда ту не и таоци, који треба да испаштамо грехе. Ја се с вама не слажем и не очекујем да се ви самном сложите. Ви остајете при својем, ја при својем. Слажем се да нема реплике, али добро би било изјаснити се принципијелно.

ШЕШЕЉ:

Има реплика.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:

Има реплика у складу са Пословником, када се помене име или када је у непосредном односу на претходну дискусију.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ:

Даме и господо, ово право на реплику ћу искористити да још једну илузију и са ове говорнице разбијем, илузију о наводном лојалном понашању припадника Хрватске националне мањине у Србији.

Прво, ваша странка није лојална према држави Србији, јер су и представници ваше странке недавно учествовали на овом саветовању у Балатону. Јесте ли подржавали Туђмана, јесте ли помагали усташама да се преко Дунава пребацују у Мађарску преко подручја Бачке? И шта сте све још радили, дуги су спискови.

Ја вам још једном понављам, по истом оном праву, по коме је Туђман протеривао Србе, и ми ћемо протерати Хрвате, а ви у Загребу истражујте које је то право било. Када већ до сада ни један глас протеста

нисте јавно упутили против Туђманових злочина, против протеривања Срба и свега онога што се дешава на подручју усташке Хрватске, пре свега геноцида над српским народом. **Ми геноцидне радње нећемо примењивати, јер то нама, Србима није у крви, нећемо вас убијати, разуме се, али ћемо вас лепо спаковати у камионе и возове, па се сналазите лепо у Загребу.** Добићете чак и адресе напуштених српских домова, кућа, станова и уселите се у те домове, тамо је и намештај остао и све. А ви одавде можете понети све што вас је воља, све што је потребно.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ:

Заиста морам још једном да реплицирам, обећавам да је ово последњи пут у оквиру ове тачке дневног реда. Пошто је претходни репликант имао осврт на део мог излагања, па управо на овај начин, за који сам пледирао, ако се установе матичне књиге држављана и издају личне карте Републике Српска Крајина свим избеглицама, свим Србима, пореклом са бивше Хрватске и словеначке федералне јединице, они долазе законски под надлежност власти Српске Крајине. Ако се неко од њих не одазове позиву за служење у територијалној одбрани, расписује се полицијска потерница, хапси се, присилно одводи тамо или иде у затвор. То је много лакше постићи, ако су они уписани у књигу држављана Српске Крајине, ако су им тамо издата лична документа, него ако им се овде даје нека избегличка легитимација. Па је онда питање да ли он може бити мобилисан ако је из Загреба, није са овог подручја, где се воде борбе и тако даље, читав низ компликација. Ако се овако поступи, све је једноставно и законски чисто.

7. АПРИЛ 1992. г.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ:

Даме и господо, народни посланици ова бура која се дигла у чаши воде након захтева мог личног и Српске радикалне странке да се примене мере реторзије и Хрвати иселе из Србије због чињенице да је огроман број Срба под притиском морао да напусти Хрватску, још ме је више учврстило у уверењу да је захтев био крајње исправан.

Сама чињеница да су на то најжучније реаговале издајничке политичке странке у српској јавности, додатно ме у томе утврђује, а што се тих издајничких политичких странака и њихових руководстава тиче, попут једног од њихових представника који је малопре говорио, па можда ће бити најбоље решење кад толико жале Хрвате да једноставно са њима